

Bizim neredeyse *panteist* mutasavvıfların yazdığı şiirlerin ilahilerini dinlerken, ben de onlarla beraber *vahdet-i vücudçu* oluyorum. *Hulul* değil, *Allah bende* değil, *her şey ondan*. Sonra biri geliyor, Hz. *Peygamber* böyle bir *din tebliğ etmemişti*, bunları *sufilerin sonradan uydurduğu* şeyler diyor. Ben ona da inanıyorum ve fikrimi değiştiriyorum. Sonra başkası geliyor, *bunlar diyor sünneti inkar ediyor*, *sen bunlara uyma* diyor, ona da ikna oluyorum, *öbürü geliyor bunların yaptığı* Hz. *Peygamber'i ilah seviyesine çıkarmak* diyor, ona da *tabii* diyorum. Böyle geçip gidiyor *fikirlerim*.

Bu konularda tartışmaya girmek istemeyişim de bundan. Kolay ikna oluyorum. Nasreddin hocanın evladı sayılırım, gelene *sen de haklısın*, gidene *sen de haklısın*... Böyle böyle kimseden nasibimiz eksik kalmıyor.

Ancak bunu söyleyince bu sefer *sen dini oyuncak mı sandın?* diyorlar. Onlara da kafa sallıyorum. *Tabii, ciddiye almak lazım* ama hangisini alacağımı bilmiyorum. Herkes çok doğru ve çok sinirli.

Biraz sıkıştırınca *telaftuz edilemeyen bir hakikate inanırım* diyorum. Buna da *sen Allah'ın indirdiğinin hakikat olduğuna inanmıyor musun?* diye bir cevap var. *Inanıyorum ama işte, hakikati işaret eden parmak olarak* diyorum, burada da bir terslik var.

Bir de *münafıklık* meselesi var: Böyle *sen de haklısın* usulüyle hareket edince, adam da (haklı olarak :) diyor ki, *sen, bana da haklı dedin, ona da haklı dedin, ne ayaksın sen, nasıl bir münafıksın?* Orada da kaybettik. *İnanmışım var ama sizin bu kavga ettiğiniz konuların kalp kıracak kadar mühim olduğunu düşünmüyorum* deyince de ayrı bir falso.

Kısacası herhangi bir dini diyalogun benim lehime devam etmesi imkansız görüldüğü için ben de bu konulara girmek istemiyorum. Çok kolay şekilde ikna olur, çok kolay mağlup olurum.

O halde Alemlerin rabbi hakkındaki görüşünüz nedir? -38:87

Kemalizm vatan kurtarmaksa en Kemalist biziz

Bir anda ortalığın yeniden Kemal(izm)le dolmasını neye yorsam diye bakıyorum. Her siyasi fikrini *milli irade* üzerine kuranların, neticede tepeden inmecî, halka düşman gözüyle bakan bir ideolojiyi neden benimser gibi görüldüğünü sormak lazım. *Atatürk istismarını CHP'nin elinden almak* diyorlar. Muhtemelen doğrudur. Onlar da arada sırada *din istismarını dinci partilerden alalım* diye çarşafli hanım bulur, onlara rozet takarlar.

Kemalizm'in iyi bir mirası yok. Sağ Kemalizm'i de, sol Kemalizm'i de tercih etseniz, neticede vatandaş devlet karşısında ezen bir ideolojiyle karşı karşıya kalırsınız.

AKP, bütün problemleri bir *beka meselesi varsa, gerisi teferruattır* zemininde çözmeye alıştı. Devamlı bir kriz, devamlı bir savaş retoriği. Bu doğru da olabilir, amenna, memleket adı konulmamış bir savaşta da olabilir. Ancak siyasi yalpalama anlamına gelecek bu gibi siyasi çarklar, diskurun genelinin ciddiyetine gölge düşürür. *İstismar edecek şimdi de Mustafa Kemal mi kaldı?*

Bir de kadroların hep aynı kalıp, aynı insanların bugün milliyetçi, yarın liberal, öbür gün Kemalist olmaya çabaladığı, eski söylediklerinin üstüne bir bardak su içip, başka sözler söylemeye başladığı kadrolarla nereye kadar değişim yapabilirsiniz?

Adamlar yalama oldu *fikir* değiştire değiştire.

Dinler arası diyaloga inanmam ama kinler arası diyalog olmalıdır. İnsanlar kin tuttuklarıyla da konuşmalı, kinlerini gözden geçirmeli, mümkünse yırtıp, parçalamalıdır. Aksi halde kin tutanı kemirir, yıkar, parçalar.